

— Да, за гарнитурата на прозорцитѣ: петстотинъ лева!

— Азъ именно за този борчъ смислихъ днесъ когато видѣхъ оназъ... Дай, рѣкохъ, да го платж, да не виси, па се условихъ съ Шандова за жена му: петстотинъ лева... Тѣй и тѣй ще умре!.. Той даде формаленъ записъ.

Като думаше това докторъ Чириковъ щипеше румената бузка на момиченцето си, което вакарелката държеше прѣдъ него.

Жена му не чу послѣднитѣ му думи, защото влѣзе за нѣщо въ кѣщи.

* * *

А нощта бѣше чудно хубава.

Докторътъ сънува доста неприятенъ сънъ: присѣни му се че нѣкакви негри съ отпущнати джуки и жълти голѣми зѣби сж грабнали хирургическитѣ му инструменти, скачатъ, въртѣтъ ги, лѣскатъ ги, прѣкарватъ ги прѣзъ мѣсата си, наръгватъ Пипевата смѣтка, а тя, за чудо, пуца кръвъ!.. и отказватъ да му ги даджтъ, при сѣчко, че докторътъ ги гони и ги моли да си земе инструментитѣ, които утрѣ му бѣхж твърдѣ необходими — да рѣже нѣкакъвъ коремъ!..

И други подобни гнусотии!..

Сутрѣнната докторътъ, щомъ стана, погледна на писалището си и съ удоволствие видѣ чантата съ сѣчивата си, непишнати.

Впрочемъ, тѣ и не трѣбвахж сега.

Господъ бѣше прибралъ болната нощеска.
